

హల్లో శ్రీ! మృదు మధురంగా, వీణ మీటి నట్టుగా, కోయిల పాడినట్టుగా పలి చింది దమయంతి.

శ్రీకాంత్ చురుగ్గా చూశాడు. "మిస్! నా పేరునలా సగం "కట్" చేసి పిలవ్వద్దని లక్షసార్లు చెప్పాను!"

"ఓహో! లక్షసార్లు! అంటే నా పేరు నన్ని మార్లు ధ్యానించినట్టే కదా! ధ్యేంకూ... అయితే ఓ పరతు! మన స్నేహాన్ని కట్ చేయనని మాటిస్తే, నిన్ను పూర్తి పేరుతో పిలుస్తా, ఓ.కె.?" మత్తుగా చూస్తు చెప్పింది.

ఆమెకేసి తీవ్రంగా చూసి, గేటు తీసుకొని, మానంగా తన ఇంట్లోకి నడిచాడు శ్రీకాంత్.

వెళ్తున్న అతన్ని చూస్తూ, మనస్సులోనే ఏవేవో ఊహ తోరణాలల్లకోసాగింది దమయంతి. పాతికలోపే ఉంటుందామె వయస్సు! ఆమె శరీరచ్ఛాయ ముందు దిగదుడిపే తొలి ఉపస్సు! నవ్వు వర్ణములను కలబోసి సకల సౌందర్యాలను కరిగించి, ప్రత్యేక శ్రద్ధతో ఆమెను రూపుదిద్దాడేమో సృష్టికర్త అనే అభి ప్రాయం దమయంతినోసారి చూడగానే కలుగుతుంది.

విడాది క్రితం మాట ఆది!... అప్పటికింకా అవివాహితుడుగా వున్న శ్రీకాంత్ అంటే పక్షిచచ్చేడి-దమయంతి! ఎలాగైనా ఆతని తోనే తన వివాహం జరిగిపోవాలనుకునేది తను ఇంటికెదురుగా ఓ గదిలో అద్దెకుండే వాడు శ్రీకాంత్. ఏదో ఆఫీసులో స్టాఫ్ గా పట్టేస్తున్నట్టు! చక్కని అందగాడు! ఆకర్షించే చూపంతో. తీవ్రంగా, హుందాగా ఉండేవాడు! అందుకే కాబోలు తను ఆతనంటే ఇంత మైకంలో పడుతోంది! కాని.... కాని తన ప్రేమను, ఆరాధనను ఓ మూల విసిరికొట్టి, పల్లెటూర్లో ఉండే తండ్రి చూసిన సంబంధాన్ని వప్పుకొని, చక్కగా పెళ్ళిచేసుకున్నాడు!

సునంద!-తనకంటే అందమైనదా అంటే ఆడేంకాదు తన ముందు వెలవెల బోతుంది ఆది! మరి "కట్టుం" కోసమా అనుకుంటే- ఆతననలు ఏ విషయంలోనైనా "కట్టుం" ప్రసక్తి వస్తే మండి పడేవాడని సునందే చెప్పి దోసారి తనతో.

మరి తనకేంతక్కువ? తననెందుకు చులకన చేశాడు శ్రీకాంత్? ఆ కసి, కోపంతో చివరికి తనతల్లి పోతు పెట్టే సంబంధాన్నే వప్పుకుంది దమయంతి ఆమె తల్లి ఏదో మొండి వ్యాధి తీసికుంటూ,

చివరి శ్వాస తీసుకునే ముందు, తన కూతురి పెళ్ళి కళ్యాణం చూసి, మరీ చనిపోయింది. శ్రీకాంత్ మీద కక్షతో తను మరో పెళ్ళి చేసుకుంది గానీ, తనిప్పటికీ అతన్నే మనసారా వాంచిస్తున్నట్టు తెలుసుకుంది దమయంతి. అప్పట్నుంచీ అతన్ని ప్రత్యక్షంగా, పరోక్షంగా కవియించడమే తన ధ్యేయంగా ప్రవర్తించ సాగింది. ఎలాగైనా తన "శ్రీ"ని ఓ సారి దిగియారా హత్తుకోవాలి! అతని కమ్మని కౌగిల్లో తను కరిగిపోవాలి.

కానీ-ఎలా?.... శ్రీకాంత్ భార్య-సునందా పరమ నిష్ఠాపరులు! పూజలు, నోములు, ప్రకాలలో ఆమె ఎప్పుడూ విజీగా వుంటుంది. ఆ అవకాశాన్నే తను నద్వినియోగం చేసుకోవాలి అంటే! అదే మార్గం!

* * * సునందా! పస్ట్ షో ఏక్చర్ కెళ్లాం, రెడికా! భార్యతో చెప్పాడు శ్రీకాంత్. ఆలాగే నంటూ తలూపిస, సునంద వెంటనే నాలుకొరుక్కుంది.

"అరేరే! ఇవ్వాలి భజన మందిరంలో పురాణ కాలక్షేపంగా-ఏదో హరికథ వుందండీ! తప్పకుండా వెళ్ళాలి మీరు రాకూడదు?" భక్తి తన్మయత్వం మునిగిపోతున్న భార్యను చూసి, చిన్నగా నవ్వాడు శ్రీకాంత్. "చూడోయ్! ఎప్పుడూ పురాణాలూ-పూజలు కాకపోతే, కాస్త రిలాక్స్ గా పార్కుకు గానీ, ఏక్చర్ కుగానీ వెళ్ళామని అన్నావా ఎప్పుడైనా?"

సునంద వెంటనే లెంపలేసుకుంది "తప్పండీ! కళ్ళుపోతాయ్! ముందుగా ఆ భగవంతుడిని పూజించాలి, ధ్యానించాలి ఆ తర్వాతే ఏవన్నా! ఆ భక్తిలో వున్న ఆనందం, తృప్తి మరెక్కడా దొరకదండీ!"

సునంద మాటలకు తలపట్టుకున్నాడు శ్రీకాంత్ "ఇదెక్కడి మేళంరా, బాబూ! భర్తను సంతోషపెట్టడం మానేసి, భగవంతుడంటూ పట్టుకుని వేలాడుతుండే!

తనేమైనా అంటే సునంద బాధ పడుంది! ఆ బాధ తను చూడలేడు, కాస్తేసాగి, చెప్పాడు శ్రీకాంత్ "నరేనోయ్, తప్పుతుందా! నువ్వు హరికథా కాలక్షేపానికెళ్ళి "కాలక్షేపం" చేసిరా నేనిక్కడే వున్నకాలతో. రెడియోతో కాల "జపం" చేస్తా"

సునంద నవ్వుకుంటూ, వంటగదిలోకి వెళ్ళింది.

అప్పుడే-సునందతో ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుందామని వస్తోన్న దమయంతి చెవినబడింది- సునంద శ్రీకాంత్ ల సంభాషణ.

అంటే! గుమ్మం అవతలే నిల్చుని శరవేగంతో ఆలోచించింది దమయంతి.... ఒకటి.... రెండు!.... మూడు!.... పది క్షణాలు గడిచాయ్!

దమయంతి ఓ నిర్ణయానికొచ్చింది. లేత చిగురుటాకుల్లాంటి ఆమె పెదవులపై ఓ చిరుదరహాసం ప్రత్యక్షమైంది, వెంటనే వెనక్కు తిరిగి, తన ఇంటికేసి నడిచింది

* * * త్రలుపుపై బకటకమని శబ్దం వినరావడంతో "ఎవరది?" అడిగాడు శ్రీకాంత్.

నమాధానంగా గాజుల గల గల మళ్ళి తలుపు తట్టిన శబ్దం భజన మందిరానికి వెళ్ళిన సునంద కానీ తిరిగి వచ్చిందేమో అనుకుంటూ, లేచివెళ్ళి, తలుపు తీసిన శ్రీకాంత్ తెల్లబోయాడు.

ఎదురుగా దమయంతి! వనకన్యలా కురులు విరబోసుకొని, సౌందర్య దేవతల వెలుగుతోంది అప్పుడే స్నానం చే

వీణకుక్క

శ్రీ కురుక్షేత్రాదర్శనం

సింది కాబోలు లగ్జరి సోప్ తాలూకు గంధ
సువాసనలు గాల్లోకి ప్రయాణించి తీయని
మీకాన్ని సృష్టిస్తున్నాయ్.

ఒక్క-క్షణం శ్రీకాంత్ గుండె లయ
తప్పింది. వెంటనే తమాయించుకుంటూ
ప్రశ్నించాడు- "మీరా! ఏమిటిలా వచ్చా
రు?"

దమయంతి కిలకిల నవ్వింది-అతని మన
స్సును కల్లోల పరిచేలా! ఆమె తెల్లని పలు
వరుస ముత్యాల్లా తళుక్కున మెరిసింది అతని
ఎదను మురిపించేలా.

"మీరా"ను కాదు శ్రీ: దమయంతిని!
ఆమె చోరవకు. లౌక్యానికి చకితుడై నాడు

“అవును శ్రీ! ఏచే! నీ ఏచి! ప్రేమ ఏచి!....” అతనికేసి ఆర్తిగా చూస్తూ అంది.

“నో! నీది ప్రేమకాదు! కామం! కామ ఏచి సట్టింది నీకు చూడు దమయంతి! ఇలా పరాయి మగాడి దగ్గర ఆసక్త్యంగా ప్రవర్తించడానికి నీకు సిగ్గుగా లేదా?...”

చెంగున ప్రింగ్ కాట్ పైనుండి గింతింది దమయంతి.

అతన్ని చూస్తూ, విలాసంగా నవ్వింది “సిగ్గు? ఆసక్త్యతా! అంటే ఇవేకదా!!”

శ్రీకాంత్ “అరే ఇదేమిటి?” అనేలోపునే దమయంతి తన పైట జార్పింది! సమున్నత శిఖరాల్ని పోలిన ఆమె గుండెలను చూపి శ్రీకాంత్ కళ్ళు వెడల్పయ్యాయి:

మరు డిణంలో-ఈ విరహాన్ని నే తాళలే నంటూ ఆమె ఒంటిపైని చీరె ఆమెను వదిలి.... ఫ్యాన్ గాలితెగిరి ఓ మూల కుప్పగా వడింది.

శ్రీకాంత్ కళ్ళు రెప్పలు వేయకుండా చూస్తున్నాడు!

మరో నిమిషంలో-దమయంతి వివత్తగా శ్రీకాంత్ ఎదురు నిలిచింది.

అజంఠా, ఎల్లోరా శిల్పాలకు గానీ ప్రాణాలు పోస్తే-దమయంతిలా వుంటాయా!!

ఆ దిహ్మాదేవుడు ఏ కళనున్నాడో ఈ వదతనింత అందంగా సృష్టించాడు!

ఆమె వొంపుల్లో ఉరకలెత్తే-నయాగరా జలపాతాలు!

ఆ సొంపుల్లో మెరిసే- నీలి వజ్రపు కాంతులు!

ఆ లోతుల్లో కురిసే అమృత రస ధారలు! ఏ కవీ సంపూర్ణంగా వర్ణించలేని అపూర్వమైన, అపురూప సౌందర్యం ఆమెది!

శ్రీకాంత్ ఆమెను నఖ శిఖ పర్యంతం చరిశీలనగా, సంభ్రమాశ్చర్యాలతో చూస్తుండగానే దమయంతి అతన్ని సమీపించింది.

మరో డిణంలో ఆమె అతని కౌగిల్లో తిమిడి పోయేదే!

అతని మెదడులో ఎక్కడో ఎటో షాక్ చెక్కున కొరడాతో అదిలించినట్టు ఉలిక్కిపడ్డాడు సాలోచనగా రిస్ట్ వాచ్ కేసి చూశాడు.

“ప్లీజ్ దమయంతి! త్వరగా వెళ్ళిపో! సునంద వచ్చేటమయింది”

దమయంతి వీల్లేదన్నట్టుగా తల ఊపింది. రెండు పెదవులు విగించి శ్రీకాంత్ నచ్చటెప్పాడు” ఇవ్వాలికి నన్నాదిరెయ్, కావాలంటే రేపు కలుద్దాం. దమయంతి!

దమయంతికి లోలోన సంతోషమేసింది. ఎలాగైతేనేం అతన్ని తన దారికి తెచ్చుకోబోతుంది అతన్ని మరీ రెచ్చగొట్టనలర్లేదు నేలపై పడివున్న దుస్తులనందుకోడానికి అడుగులేసింది ఇంతలో శ్రీకాంత్ అన్నాడు.

“దమయంతి! ఓ సాయం చేస్తావా!!”

ఆకగా అతనికేసి చూసింది “ఏమిటి?”

శ్రీకాంత్ నవ్వుతూ చెప్పాడు “సింపుల్! రేపు మళ్ళీ మనం కలుసుకునే వరకు నీ గుర్తుగా ఇవ్వవా!!”

చిన్నగా నిట్టూరిన- దమయంతి “అది” శ్రీకాంత్ కందించి, దుస్తులు దరించి, తలుపు తెరుచుకుని వెళ్ళిపోయింది.

తను కోరిందీ-దమయంతి ఇచ్చినదానివల్ల కలిగే పరిణామాల పర్యవసాలను ఊహిస్తూ, సునంద రాకకోసమై ఎదురు చూడసాగాడు శ్రీకాంత్.

ఉదయాన్నే ఇల్లు డిడుస్తున్న సునంద మంచం కింది ఓ “వస్తువు”ను చూసి ఉలిక్కి పడింది!

బ్రా మంచం కింద వుండటం ఆశ్చర్యం కాదు. కాని అది తనుధరించే కంపెనీకి కాక పోవడంవల్లే సునందకు ఆశ్చర్యము. అనుమానమూ కలిగియ్.

ఇంతకీ ఈ “బ్రా” ఎవరిది? ఆ! దమయంతిది కదూ!!

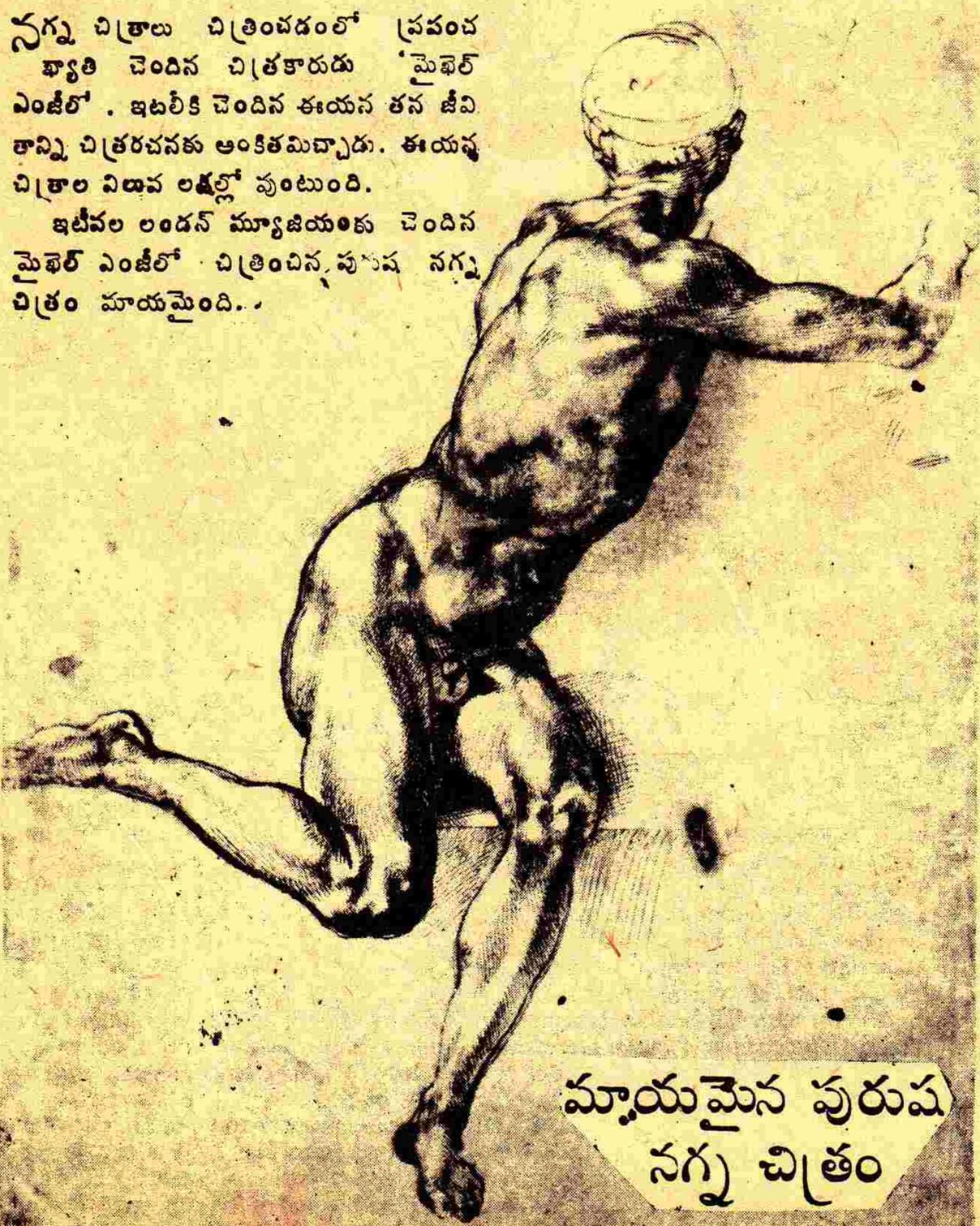
అది ఇక్కడితెలా వచ్చింది! రాత్రి తాను భజన మందిరానికి వెళ్ళినప్పుడు దమయంతితో ఈయన గానీ... వీ! వీ!.... ఆలోచించడానికే ఆసహ్యమేసింది! చీపురును ఓ మూల విసిరేసి, ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది సునంద, ఆమె అంతరాత్మ వివేకాన్ని ప్రబోధిస్తుంది.

తన అజ్ఞానాన్ని తెలుసుకోమని హెచ్చరిస్తోంది. చివరికి అంతరాత్మ హితవే గెలిచింది.

ఆ రోజు- సాయంత్రం శ్రీకాంత్ ఆఫీసునుండి ఇంటికి తిరిగిరాగానే, సునంద

నగ్గు చిత్రాలు చిత్రించడంలో ప్రపంచఖ్యాతి చెందిన చిత్రకారుడు ‘మైఖేల్ ఎంజీలో’. ఇటలీకి చెందిన ఈయన తన జీవితాన్ని చిత్రరచనకు అంకితమిచ్చాడు. ఈయన చిత్రాల విలువ లక్షల్లో వుంటుంది.

ఇటీవల లండన్ మ్యూజియంకు చెందిన మైఖేల్ ఎంజీలో చిత్రించిన పురుష నగ్గు చిత్రం మూయమైంది..

మూయమైన పురుష నగ్గు చిత్రం

నవ్వుతూ ఎదురు వెళ్ళి చెప్పింది "త్వరగా రెడీకండి. సిన్మాకు వెళ్దాం...."

శ్రీకాంత్ కళ్ళు నులుముకున్నాడు - తను కలగంటున్నాడేమోనని. "కలకాదు కల్లగాదు: నిజంగానే చెబుతున్నానండీ: త్వరగా స్నానం చెయ్యండి: వేణ్ణిళ్లు పెట్టాను."

శ్రీకాంత్ భార్యకేసి చిలిపిగా చూశాడు "ముందుగా ఓ 'అప్లికేషన్' ఇచ్చేస్తా: ఆ తర్వాతే స్నానం. సిన్మా వెళ్దాం."

"అప్లికేషన్ అంటే?" అమాయకంగా ప్రశ్నించింది సునంద.

"ఇది!" ఆమెను దగ్గరకు లాక్కొని. గట్టిగా తనకేసి హత్తుకొని. ఆమె పెదవులపై ముద్దు పెట్టుకుంటూ చెప్పాడు శ్రీకాంత్.

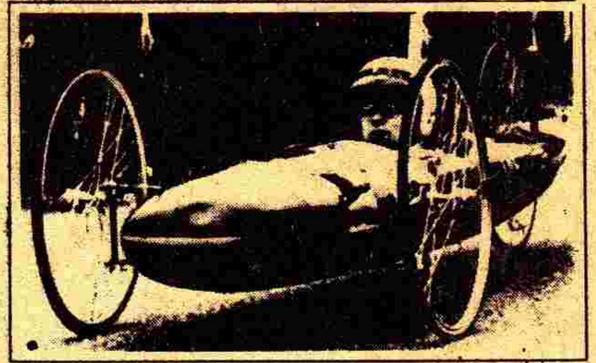
సునంత ఎప్పట్లా "పాపం. కళ్ళు పోతాయండీ!" అన్నేడు. చిరునవ్వుతో. సిగ్గులొలక బోసు - తనే స్వయంగా మరో "వెచ్చని అప్లికేషన్ ఇచ్చి". భర్తను బాత్ రూమ్ లోకి తీసి కెళ్ళింది.

దమయంతికి. శ్రీకాంత్ ఓరోజూ ఏకాంతంగా చిక్కలేదు. ఓ సారి అతనితో ఏదో మాట్లాడాలని ప్రయత్నించింది. కాని

శ్రీకాంత్ వెంటనే ఓ కాగితంపై ఏదో రాసి. ఆమెకిచ్చి. వెళ్లిపోయాడు. కాగితం మడత విప్పి. చూసింది. "ఫేంక్యూ! నేనడిగిన

గ్యాలన్ పెట్రోల్ తో 1721 మైళ్ళు

కేవలం 10,000 రూపాయల ఖర్చుతో గ్యాలన్ పెట్రోల్ తో 1721 మైళ్ళు ప్రయాణించగల 50 సి.సి. మోటార్ కారు తయారు చేశాడు డచ్ ఇంజనీరింగ్ స్టూడెంట్ పెరిస్. ఈ 'పొదుపు వాహనం' మీద ఒక వ్యక్తి మాత్రమే ప్రయాణించే వీలు ఉంటుంది.

సహాయం చేసినందుకు! ఆ రోజు నీవు నాకిచ్చిన "తీపిగుర్తు" వల్లే నా భార్య పరివర్తన చెంది. ఇప్పుడు నాకనుగుణంగా వుంటోంది! మరో విషయం దమయంతీ! నువ్వు అందమైనదానివే. నిజానికి నా భార్యకంటే అందమైన దానివి! కానీ. ఒక్కసారి ఒక వ్యక్తికి ఎదుటి మనిషి ఇష్టం కలిగించొచ్చు. లేదా అయిష్టం కల్గించొచ్చు.

దానికి ప్రత్యేక కారణాలంటూ ఏమీ ఉండవ్. మనిషిక్కావల్సింది గుణం సౌందర్యమున్న హృదయం! నీ మనస్సు నాప్పించేలా నేనెప్పుడైనా ప్రవర్తించి వుంటే ఉంతవ్వణ్ణి! నిన్ను నిజంగా లోబర్చుకోవా

లని నేననుకుంటే - ఎప్పుడో - ఏదాది క్రితమే జరిగేది కానీ. అవకాశముండీ నిన్ను నేను దూరంగా ఎంపకు ఉంచాను! ఆర్థం చేసుకో దమయంతీ!

నీవు ఇంతకాలం నాపై చూపిన ప్రేమను, ఆరాధనను, ఆప్యాయతల్ని ఇక ఇప్పట్నుంచి నీ భర్తపై చూపు. అప్పుడే నీకు తెలుస్తుంది నా మాటల్లోని పరమార్థం. నన్ను ఆర్థం చేసుకుంటావనే ఆశతో - ఎందుకో కళ్ళుమూసుకున్న దమయంతి కనుల నుండి రెండు వెచ్చని కన్నీటిబొట్లు జారి ఆ కాగితంపై పడ్డాయి!

